

ה:

עין משפט
גר מצוה

ז"ל א מ"י פ"ב המלכות
 חפצות הלכה יב טו"ע
 א"ח פ"י חקטו פס"ד ד'
 ז"ל א מ"י פ"ב המלכות
 ודלח וסדריה נכס הלכה י'
 פס"ד י"ד פס"ח קטו פס"ד
 ה הנה"ח:
 ג מ"י פ"ב המלכות ק"ש
 הלכה ד' פס"ח א"ח פס"ח
 פה פס"ד ב':
 ד מ"י פ"ב המלכות ח"ת
 הלכה ט פס"ח א"ח פס"ח
 פס"ד פס"ח טו ע"ין טו"ע
 א"ח פס"ח קטו פס"ד ג':

גליון הש"ס

בית קבר מאכל אדם
אין מאכלים לבהמה
מגיל סימן קטל סי' א:

מוסד רש"י

ועציתו לך, דרנתי למלך
וזהר כה מלך: דרכות כה
דרנתי יותר מדי (הכחות
מגניבן לך מצדיותיו.
שוחטין ושבת דב, טענתי
המכלל ההדסים, הקטני
השטעטן וזכותו כטניל
ההדסים אשר עשית וזה
המלך, ולא הורה ד'
אמנות בלא תורה, נרסתי
מטעם כפי מחד (הענינה)
נח, ולא קראתי לחבירי
ההכיתות, אם מעט שם
לחבירי לגנא (שם)
ההכיתות, אפילו אותו שם
המקדוד וזה לך ממשפחתו
שם דומי, כמו (שם פסוק)
מבן שבת וזהו (שם)

דבינו חנאל

שפנע באחד ואמר כמה
מבוער כלי זה, שטא כל
בני עירך מבוערים כמותך,
ביון שידע שחטא התחיל
לדקש מחילה, נמק ודרש
לעולם יהא אדם רך כקנה
ואל יהא קשה כארז.
מילתא דשיבתא. פ"י,
משנה של רמבא.

ד"ר יעקב גרשון

[illegible]

סדר תעניות אלו פרק שלישי תעניות

גִּדְמָן לוֹ אֶדֶם אֶחָד שְׂהוּא מְבוּעֵר בְּיוֹתֵר. מִסַּמֵּחַ דֶּךָ אֵלֶּךָ
 יִמְשֶׁקֶס לְאוֹתוֹ אֶדֶם הֵינּוּ אֲלֵיהוֹ וְלִטּוֹב מִתְכוּן כִּדִּי שֶׁלֹּא
 יִדְגֵּל דַּכֶּךָ: **לֹא** צִירֵיכֶם דַּגְפֵּי מִסַּחֵם בִּנְהִייתָהּ. מִי לִדְכוּ בְּרִיאוֹת
 וְלֹא הָיוּ לְרִאוֹת לִפְנֵי אֵלֶּם מִתְחַמֵּם בְּנוֹכָן: **אִמֵּר** יְיָהּ דְּאִיכָא רַב
 אִמֵּר בְּהוֹרֵן מִשְׁלֹשׁ וּמִזְוֵיתָהּ. וְלֵי

נודמן לו אדם אחד שהיה מכוּעַר ביותר אִמֵּר
לו שְׁלוֹם עֲלֶיךָ רַבִּי וְלֹא הִחְזִיר לוֹ אִמֵּר לוֹ
רִיקָה כְּמָה מְכוּעַר אוֹתוֹ הָאִישׁ שָׂמָּה כָּל בְּנֵי
עִירָךְ מְכוּעֲרִין כְּמוֹתְךָ אִמֵּר לוֹ אֵינִי יוֹדֵעַ אֵלָּא
כֵּךְ וְאִמֵּר לְאוֹמֵן שְׁעִשְׂאֵנִי כְּמָה מְכוּעַר
כָּלִי זֶה שְׁעִשִּׂית כִּיּוֹן שִׁירֵעַ בַּעֲצֻמּוֹ שִׁחְמָא
יֵרֵד מִן הַחֲמוּר וְנִשְׁחַטְמָה לַפְּנִי וְאִמֵּר לוֹ
עֲנִינִיתִי כֵּךְ מִחוּל לִי אִמֵּר לוֹ אֵינִי מוֹחֵל כֵּךְ
עַד שֶׁתֵּלֵךְ לְאוֹמֵן שְׁעִשְׂאֵנִי וְאִמֵּר לוֹ כְּמָה
מְכוּעַר כָּלִי זֶה שְׁעִשִּׂית הִיָּה מִטֵּיִל אַחֲרָיו עַד
שֶׁהִגֵּעַ לְעִירוֹ יֵצֵאוּ בְּנֵי עִירוֹ לִקְרָאתוֹ וְהִיוּ
אוֹמְרִים לוֹ שְׁלוֹם עֲלֶיךָ רַבִּי רַבִּי מוֹרִי מוֹרִי
אִמֵּר לָהֶם לְמִי אַתֶּם עוֹרְרִין רַבִּי רַבִּי אִמְרוּ לוֹ
לֹוֹה שְׁמַטִּיל אַחֲרֶיךָ אִמֵּר לָהֶם אִם זֶה רַבִּי
אֵל יִרְבּוֹ כְּמוֹתוֹ בִּישְׂרָאֵל אִמְרוּ לוֹ מִפְּנֵי מָה
אִמֵּר לָהֶם כֵּךְ וְכך עָשָׂה לִי אִמְרוּ לוֹ אַעֲפֹכ־
מִחוּל לוֹ שֶׁאִדָּם גְּדוֹל כְּתוּרָה הוּא אִמֵּר לָהֶם
וְאִמֵּר לְאוֹמֵן שְׁעִשְׂאֵנִי כְּמָה מְכוּעַר

[illegible]

מפולת שיש שם רוח חזק שמפיל
החומות (ט). מפולת שאמרו מתרשין
עליהן בבראות אקמרינן שיהיו
החומות בבראות ואלף על פי כן נפולות
מכת נשבת הרוח אבל אם היו
החומות הנופלות רעועות אין
מתרשין עליהן וכשאין ראויות ליפול
מתרשין עליהן ולא בראויות רעועות
לא ליריבא. הא דקתני שאין רעועות
וראויות ליפול אלף בנזן דאין אגודא
דנשרא על שפם הנשר שאע"פ שהיא
ברירה ראויה היא ליפול שהמים
מפילין אותה שמקלגין את הקרקע
ושותקין את היסוד: כי הלא אשיסא
רעועה דו: באתרה. בתקומה. אף
על גב דלמה ראויה ליפול דהא קמה
באתרה כולי האי אפילו הכי כיון
דרעועה היא לא הוו מחלי תומה
אלא היה מקום שצביחוהו. מנחין.
ממעטיו: הי"ל לא הפסדמי כבוד

מסורת הש"ס

(א) נבחרתו כח. וישי מרשׁ
מביתו (ב) שנה לבׁ
מגילה (ג) דׁ
נבדׁ
לחלׁ (ד) ונרסׁ
במחשׁו פׁי שלל כמחׁו לו
אפׁי (ה) הערזו עזר חק
שחׁו שׁ שמיט לו חסרסׁ
קרחמׁו (ו) פׁי אסׁ ובעׁ
נרסׁ אסׁ (ז) חולץׁ
נחמחׁו (ח) אפסׁ
דנעסחמחׁו שחׁו לפי חסׁ
החׁ קר חלל בעמחׁו
קרחמׁו (ט) ונרסׁ
חסמחׁו קרדחׁו עכׁ דׁחׁ
החׁ וחסׁ כח כח דׁחׁ
לחמׁ

תורה אור השלם

1. קטנתי מכל החסידים
ומכל האמת אשר עשית
את עבדך כי במקלי
עברתי את הירדן הזה
ועתה הייתי לשני
מחנות: בראשית לב יא

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

[א] גב' ר' יהודה ליה. רשום
הו על מלת ליה:

ל'ש'ט'ן) ב'תא, מ'ילתא ד'ש'יב'תא ה'ה ג'מיר, ש'ה'יה י'וד'ע ש'רוח ר'עה ש'ורה (ע'ל ה'מים) (ע'ל ה'יר'ים), ו'ת'לי כ'וזא ד'מ'יא, (ג'מ'י) (כ'ל'י) ש'נוט'ל'י'ן ב'ר א'ת י'ד'יהו, ו'נ'כ'ס'י'ן, ב'ר מ'חא, ד'ה'ה פ'ת' ל'כ'בא.

[illegible]